

Прихована історія сорокового вірша — число двадцять шість

Єзекиїл Номер Сьомий

Jeff Pippenger

2026-08-12

Пророча лінія, яку я визначаю як «колесо Йосії», починається з бунту давнього Ізраїлю, коли вони відкинули Бога як свого царя в 1097 році до Р. Х. Перші три царі (Саул, Давид і Соломон) визначаються як такі, що царювали по сорок років, від 1097 року до Р. Х. до 977 року до Р. Х. Після смерті Соломона повстання Єровоама та десяти північних колін завершує лінію перших трьох царів і починає лінію царів як у північному, так і в південному царствах.

Перші три царі є символом багатьох істин, але одним із кіл істини, з яким вони пов'язані, є останні три царі Юди — Єгояким, Єгояхин і Седекія, які, своєю чергою, представляють Кира, Дарія й Артаксеркса. Кир, Дарій і Артаксеркс, своєю чергою, представляють їхні три укази, що простягаються від 516 р. до Р. Х. до 457 р. до Р. Х.; які, своєю чергою, представляють трьох ангелів з Об'явлення чотирнадцятого розділу, що прибувають у 1798 році, 19 квітня 1844 року і 22 жовтня 1844 року відповідно. Історія приходу трьох ангелів з Об'явлення чотирнадцятого розділу повторюється до останньої літери в час запечаткування ста сорока чотирьох тисяч, тим самим виявляючи, що пророча лінія, яка починається з помазання Саула на царя, доходить свого завершення тоді, коли церква-переможниця буде помазана за близького недільного закону. Ця лінія включає колесо царя Йосії, яке сягає назад до повстання Єровоама в Бет-Елі та Дані в 977 р. до Р. Х.

Двадцять два

Єровоам має символіку числа двадцять два, бо він царював двадцять два роки, таким чином пов'язуючи своє свідчення з історією, представленою числом двадцять два, яке є символом поєднання Божественності з людством, як це показано у видінні *taarab* Даниїла на двадцять другий день, і числом двісті двадцять, від якого число двадцять два є десятиною.

І днів царювання Єровоама було двадцять і два роки; і він спочив із батьками своїми, а Надав, син його, зацарював замість нього. 1 Царів 14:20.

«Спокута», що являє собою поєднання Божественності й людськості, є ділом Христа, яке розпочалося 22 жовтня, або десятого місяця (за григоріанським календарем); десять разів по двадцять два дорівнює двомстам двадцяти. Єровоам установив фальшиві жертовники і в Бет-Елі, і в Дані, а тому є символом фальшивого поклоніння неділі у зв'язку з поєднанням церкви (Бет-Ел: означає церква) і держави (Дан: означає суд).

І Єровоам збудував Сихем на горі Єфремовій, і оселився в ньому; а звідти вийшов і збудував Пенуїл. І сказав Єровоам у серці своєму: Тепер царство повернеться до дому

Давидового. Якщо цей народ буде ходити приносити жертви в домі Господньому в Єрусалимі, то серце цього народу знову звернеться до його пана, до Ровоама, царя Юдиного, і вони вб'ють мене та повернуться до Ровоама, царя Юдиного. Тому цар порадився, і зробив двох золотих тельців, і сказав до них: Досить вам ходити до Єрусалима; ось боги твої, Ізраїлю, що вивели тебе з єгипетської землі. І поставив одного в Бет-Елі, а другого поставив у Дані. І ця річ стала гріхом, бо народ ходив поклонятися перед одним аж до Дану. І він зробив дім узвиш, і настановив священників із простого люду, які не були з синів Левієвих. І встановив Єровоам свято восьмого місяця, п'ятнадцятого дня місяця, подібне до того свята, що в Юдеї, і приносив жертви на жертovníку. Так учинив він у Бет-Елі, приносячи жертви тельцям, яких зробив; і поставив у Бет-Елі священників узвиш, які влаштував. І приносив він жертви на жертovníку, який зробив у Бет-Елі, п'ятнадцятого дня восьмого місяця, тобто в місяці, який вигадав від власного серця; і встановив свято для синів Ізраїлевих, і приносив жертви на жертovníку, і кадив. 1 Царів 12:25–33.

В основоположній історії десяти північних племен був бунт, який був прообразно представлений відкиненням Ізраїлем Бога як царя, а також бунтом Аарона та золотим тельцем. Бунт Аарона був у основоположній історії давнього Ізраїлю, а бунт Єровоама — в основоположній історії десяти північних племен. «Рядок на рядок» Аарон, як первосвященник, уособлює церкву, а Єровоам, як цар, уособлює державу. Ці два основоположні бунти становлять лінію, яка включає основоположний бунт народу Ізраїлю в його бажанні мати людського царя.

490

У священній історії, представлений у книзі Єзекіїля, є три періоди по чотириста дев'яносто років: один був пов'язаний із царями, другий — зі святинею, а третій — з воїнством. Ці три періоди узгоджуються з бунтом Аарона (святиня), Саула (воїнство) і Єровоама (цар). Із трьох символів — пророка, священника й царя — саме цар Саул ототожнюється з пророкуванням; Аарон був священником, а Єровоам — царем.

І сталося, коли всі, хто знав його раніше, побачили, що ось він пророкує серед пророків, тоді люди говорили один одному: Що це сталося із сином Кіша? Чи й Саул серед пророків? І один із того місця відповів та й сказав: А хто їхній батько? Тому це стало приповідкою: Чи й Саул серед пророків? 1 Самуїлова 10:11, 12.

Тріумфуюча церква складається з тридцятилітнього пророка, тридцятилітнього священника і тридцятилітнього царя, представлених Єзекіїлем, який почав у тридцятий рік, Йосипом, який почав своє служіння у тридцятий рік, і царем Давидом, який почав царювати у тридцятий рік. Тріумфуюча церква представлена в останніх восьми розділах книги Єзекіїля як храм, що наповнює землю, і тріумфуюча церква є Філадельфією, яка є восьмою церквою, що походить від семи.

Пророча лінія Йосії, що розпочалася у 977 році до Р. Х., завершується при близькому недільному законі. Очищення й запечатування ста сорока чотирьох тисяч, що розпочалося

31 грудня 2023 року, почалося тоді, коли Михаїл зійшов, щоб воскресити двох свідків з Об'явлення одинадцятого розділу. 2023 рік настав через двадцять два роки після 11 вересня 2001 року, так само як Закони про чужинців і підбурювання 1798 року настають через двадцять два роки після Декларації незалежності 1776 року. Двадцятидворічне царювання Єровоама почалося у 977 році до Р. Х., коли було проголошено пророцтво про Йосію. У той час неслухняний пророк із 1 Царів, тринадцятого розділу, протистояв відступництву Єровоама, так само як Мойсей протистояв відступництву Аарона, а Самуїл — народіві, що бажав царя. Ці протистояння основоположним відступництвам, представлені звісткою неслухняного пророка, Мойсея та Самуїла, уособлюють гучний клич третього ангела при недільному законі. Це — застережна звістка, що проголошується прапором, який у історії Єровоама представлений провіщенням про Йосію, супроводженим «знаменням».

І ось, чоловік Божий прийшов із Юди до Вефіля за словом Господнім; а Єровоам стояв при жертovníку, щоб кадити. І він вигукнув проти жертovníка за словом Господнім та сказав: О жертovníку, жертovníку, так говорить Господь: Ось, народиться син домові Давидовому, ім'я йому — Йосія; і на тобі він принесе в жертву священників узвиш, що кадять на тобі, і кості людські будуть спалені на тобі. І того ж дня він дав знамення, кажучи: Оце знамення, про яке промовив Господь: ось, жертovníк розколеться, і попіл, що на ньому, висиплеться. І сталося, коли цар Єровоам почув слово чоловіка Божого, який вигукував проти жертovníка у Вефілі, то простяг він свою руку від жертovníка, кажучи: Схоп'їть його. І рука його, яку він простяг проти нього, всохла, так що він не міг уже притягти її назад до себе.

І жертovníк також розколовся, і попіл висипався з жертovníка, згідно з ознакою, яку чоловік Божий дав словом Господнім. І відповів цар та й сказав чоловікові Божому: Ублагай тепер лице Господа, Бога твого, і помолися за мене, щоб моя рука знову була мені повернена. І чоловік Божий ублагав Господа, і царева рука знову була йому повернена, і стала такою, як була раніше. І сказав цар чоловікові Божому: Ходи зі мною додому, і підкріпися, а я дам тобі нагороду. Та чоловік Божий сказав цареві: Якби ти дав мені половину дому твого, я не піду з тобою, і не їстиму хліба, і не питиму води в цьому місці, бо так було мені наказано словом Господнім, яке говорить: Не їж хліба, і не пий води, і не вертайся тією самою дорогою, якою прийшов. І пішов він іншою дорогою, і не повернувся дорогою, якою прийшов до Бет-Елу. 1 Царів 13:1–10.

Відмова пророка їсти з Єровоамом, незважаючи на пропозицію «половини дому твого», узгоджується з обіцянкою Ірода Саломеї дати їй половину свого царства.

І коли настав зручний день, коли Ірод у день свого народження справив вечерю для своїх вельмож, тисяцьких і найзначніших у Галилеї, — і коли ввійшла дочка тієї Іродіади, танцювала й догодила Іродові та тим, що сиділи з ним, — цар сказав дівчині: Проси в мене, чого хочеш, і я дам тобі. І присягнув їй: Чого тільки попросиш у мене, дам тобі, аж до половини мого царства. І вона вийшла та сказала своїй матері: Чого мені просити? А та сказала: Голову Івана Хрестителя. Марка 6:21–24.

Обітниця Ірода дати половину свого царства була виголошена в день його народження. Ірод є символом Риму, а десять царів із сімнадцятого розділу Об'явлення прообразно представлені десятикратним поділом Риму в цьому розділі книги Даниїла та десятьма пальцями ніг у другому розділі. Його день народження позначається тоді, коли шосте царство замінюється сьомим царством при недільному законі, і в цьому розумінні це є день народження Організації Об'єднаних Націй як сьомого царства біблійного пророцтва. При недільному законі, що незабаром настане, десять царів, представлених десятьма північними колінами Єровоама, погоджуються віддати своє царство звірові на одну годину в Об'явленні сімнадцять.

Бо Бог поклав їм на серце виконати Його волю, і діяти однодушно, і віддати своє царство звірові, аж доки не сповняться слова Божі. Об'явлення 17:17.

Перш ніж ми звернемося до пророцтва Єзекиїля в четвертому розділі, визначимо ті «тринадцять» разів, коли Єзекиїль безпосередньо зазначає дату. Ці тринадцять орієнтирів загалом поділяються між світом і Божим народом. Світ, представлений Єгиптом, шість разів прямо прив'язаний до дати, і один раз ідеться про Тир, а в інших шести випадках предметом є Єрусалим. Книга починається 592 року до Р. Х., що є тридцятим роком сімнадцятого ювілейного циклу, а перший вірш сорокового розділу Єзекиїля визначає 22 жовтня 573 року до Р. Х. як кінець цього циклу. Ювілейний цикл являє собою час запечатання ста сорока чотирьох тисяч від 11 вересня до недільного закону, що незабаром настане, який, своєю чергою, представлений у фракталі тієї самої історії від 31 грудня 2023 року до недільного закону, що незабаром настане. Обидва періоди були прообразно представлені проміжком від 11 серпня 1840 року до 22 жовтня 1844 року.

11 серпня 1840 року зійшов не хто інший, як Ісус Христос, як могутній ангел з Об'явлення десятого, що приніс малу книжку, яку народ Божий мав узяти й з'їсти. Той самий ангел знову зійшов 9/11, щоб позначити початок часу запечатання. Той самий ангел зійшов 31 грудня 2023 року, щоб воскресити двох свідків, яких було вбито на вулиці того великого міста, що духовно зветься Содом і Єгипет, де й Господь наш був розп'ятий. Те сходження позначило завершальний період часу запечатання. У межах фрактального періоду від 31 грудня 2023 року до недільного закону Єзекиїлеві, священикові, дається видіння храму на небі. У той час він стає німим і говорить лише тоді, коли Бог повеліває йому це. Його стан триває аж до близького недільного закону, представленого зруйнуванням Єрусалима.

Як і Іванові, Єзекиїлеві наказано взяти книгу, що була в руці ангела, який сховався, в Об'явленні десятому, і також велено з'їсти книгу плачу, ридання та горя.

А ти, сину людський, слухай, що Я говорю тобі; не будь непокірний, як той непокірний дід; відкрий уста свої, і з'їж те, що Я даю тобі. І коли я глянув, ось, рука була простягнена до мене; і ось, у ній був сувій книги; і він розгорнув його переді мною, і він був списаний усередині й зовні; і було написано на ньому: голосіння, плач і горе. Єзекиїль 2:8–10.

Ця вістка представлена як потрійна вістка, тим самим прообразно являючи вістку трьох ангелів з чотирнадцятого розділу Об'явлення. Отже, саме запечатувальна вістка третього ангела запечатує тих, хто перебуває в Єрусалимі й зітхає та плаче через гріх церкви і краю, як це показано в дев'ятому розділі Єзекіїля та сьомому розділі Об'явлення.

І слава Бога Ізраїлевого піднялася від херувима, над яким була, до порога дому. І покликав Він чоловіка, одягненого в льняну одежу, що мав при боці письмове каламарне приладдя; і сказав йому Господь: Пройди посеред міста, посеред Єрусалима, і постав знак на чолах людей, що зітхають і плачуть через усі ті гидоти, які чиняться серед нього. Єзекііль 9:3, 4.

Ті, хто приймає печать, сумують через гріхи церкви й гріхи країни, а свідчення Єзекіїля вплетене в історію Єрусалима та Єгипту, символів церкви і світу.

«Закваска благочестя ще не цілком утратила свою силу. У той час, коли небезпека й пригнічення церкви будуть найбільшими, невелика громада тих, хто стоїть у світлі, буде зітхати й голосити через гидоти, що чиняться в краї. Але особливо їхні молитви підноситимуться за церкву, бо її члени чинять за звичаєм світу. ...»

«Наказ такий: “Пройди посеред міста, посеред Єрусалима, і постав знак на чолах тих мужів, що зітхають і плачуть через усі гидоти, які чиняться посеред нього”. Ці зітхаючі й плачучі звіщали слова життя; вони викривали, радили й благали. Дехто з тих, хто безчестив Бога, покався і сминив свої серця перед Ним. Але слава Господня відійшла від Ізраїля; хоча багато хто й надалі зберігав зовнішні форми релігії, Його сила та присутність були відсутні». Свідчення, том 5, с. 209, 210.

У контексті книги Плачу, де плач і горе є прообразами трьох ангелів із чотирнадцятого розділу Об'явлення, плачі й ридання відповідають першому й другому ангелам, а третій є звісткою про горе — символом східного вітру, який утримується чотирма стримувальними ангелами з сьомого розділу Об'явлення.

Єгипет

У книзі Єзекіїля згадано тринадцять дат. Перша з дат, пов'язаних з Єгиптом, наведена в Єзекіїля 29:1, і вона відповідає 587 р. до Р. Х.

У десятому році, у десятому місяці, дванадцятого дня місяця, було до мене слово Господнє таке: Сину людський, зверни обличчя своє проти фараона, царя Єгипту, і пророкуй проти нього та проти всього Єгипту. Промовляй і скажи: Так говорить Господь Бог: Ось Я — проти тебе, фараоне, царю Єгипту, великий змію, що лежиш серед рік своїх, і говориш: Ріка моя — моя, і я створив її для себе. Єзекііль 29:1–3.

587 р. до Р. Х. — це рік облоги, що почалася за півтора року до зруйнування Єрусалима. Того часу Єзекііль проголошує, що Бог повалить Єгипет, і що це повалення продемонструє Божому народові їхнє безумство, бо вони поклалися на дракона Єгипту. Наприкінці розділу проголошується, що Єгипет буде відданий Вавилону, тим самим указуючи, коли десять царів віддають своє сьоме царство біблійного пророцтва сучасному Вавилону —

восьмому царству, що є від семи. Це пророцтво сповнилося через «сімнадцять» років, у 571 р. до Р. Х., як викладено наприкінці розділу. Отже, 29-й розділ містить першу й останню хронологічну вказівку, пов'язану з Єгиптом.

І сталося двадцять сьомого року, першого місяця, першого дня місяця, було до мене слово Господнє таке: Сину людський, Навуходоносор, цар Вавилонський, примусив своє військо виконувати тяжку службу проти Тиру: усяка голова облісіла, і всяке плече обдерлося; але ні йому, ні його війську не було заплати від Тиру за службу, яку він звершував проти нього. Тому так говорить Господь Бог: Ось Я дам землю Єгипетську Навуходоносорові, цареві Вавилонському; і він забере її многолюття, і візьме її здобич, і візьме її поживу; і це буде платою для його війська. За працю його, якою він служив проти нього, Я дав йому землю Єгипетську, бо вони діяли для Мене, говорить Господь Бог. Того дня Я дам вирости рогові дому Ізраїлевого, і тобі дам відкрити уста серед них; і вони пізнають, що Я — Господь. Єзекиїль 29:17–21.

Двадцятий рік, перший місяць, перший день у сімнадцятому вірші означає останню дату з тринадцяти дат у Єзекиїля, і це єдина дата, що припадає на час після 22 жовтня 573 р. до Р. Х. Вона означає той час, коли цареві півночі в Даниїла одинадцять, вірші сорок другий і сорок третій, дається Єгипет, а також той момент, коли десять царів віддають своє сьоме царство восьмому царству, що є від семи. Вона сповнюється тоді, коли «ріг дому Ізраїлевого» проростає. В Ісаї Ізраїль проростає в день східного вітру.

Ті, що походять від Якова, пустять коріння; Ізраїль розквітне й дасть пагін, і наповнить лице світу плодом. Ісаї 27:8.

Коли виконається Ezekiel 29:17, і дракона Єгипту буде віддано папському звірові за близького недільного закону, тоді на Ізраїль без міри виллється пізній дощ. Той дощ розпочався 11 вересня як окроплення, прообразом чого було те, що Христос дихнув на Своїх учнів після того, як зійшов на землю, вознісшись до Свого Отця після Свого воскресіння.

«Дія Христа, коли Він дихнув на Своїх учнів Святим Духом і передав їм Свій мир, була немов кілька крапель перед рясною зливою, що мала бути дана в день П'ятидесятниці». Spirit of Prophecy, том 3, с. 243.

Єзекиїлеве пророцтво про падіння Єгипту було проголошене 587 року до Р. Х., року облоги, і через «сімнадцять» років це пророцтво сповнилося. Воно сповнюється в періоді, представленим числом «сімнадцять», тим самим відображаючи приховану історію сорокового вірша одинадцятого розділу Даниїла. Воно має сповнитися в час запечатуння ста сорока чотирьох тисяч, зображеного в дев'ятому розділі Єзекиїля. У час запечатуння виливається пізній дощ: спершу як окроплення під час 9/11, а потім як повне вилиття за недільного закону. Воно сповнюється, згідно з Ісаєю, у «день східного вітру», а іслам є східним вітром, і іслам є третім «горем». Звістка, яку мав з'їсти Єзекиїль, була потрійною звісткою, з якої третя частина була звісткою горя.

Тринадцять датованих звісток Єзекіїля були виголошені у зв'язку з Єрусалимом, Єгиптом і Тиром. Усі вони зверталися до бунту, представленого числом «тринадцять».

Ми й далі розглядатимемо датування книги Єзекіїля в наступній статті.